

§ 56.

Er der med Hensyn til nogen Forbrydelse givet Krigsretten Ret til at vælge imellem flere angivne Straffe, da kan den ogsaa anvende en i Strengbed mellemliggende Straf, dog ikke Statsfængsel, hvilken Straf efter denne Lov ikkun idømmes, naar den særlig er nævnt i den vedkommende Lovbestemmelse.

§ 57.

Naar Forbrydelse, som ikke omtales i de militære Love, forøves under Udførelsen af militære Tjenesteforretninger eller iøvrigt i militære Forhold, tages disse i Betragtning ved Straffens Udmaalning efter de borgerlige Love.

Paa de ved Krigsmagten ansatte Auditorer, Læger, Dyrlæger, Intendanten og andre Regnskabs- eller Forvaltningsbetjente anvendes i saadanne Tilfælde for Forbrydelse i deres særlige Bestillinger de Love, som ere givne for civile Embedsmænd og Betjente af samme eller lignende Slags.

§ 58.

Den borgerlige Straffelovs Forskrifter om Forbrydelse af Embeds- og Bestillingsmænd i deres Embeder og Bestillinger ere ogsaa anvendelige paa menige Krigsmænd, naar de forbryde sig i Tjenesten eller i Anledning af samme, saafremt Gjerningen ikke i nærværende Lov er belagt med særlig Straf.

§ 59.

Er en Forbrydelse, hvorom Sag, hvis den skal paatales, vil høre til Krigsret, begaaet for over 10 Aar siden, uden at Straffskylden er forældet efter de almindelige Regler, skal vedkommende militære Ministerium beslutte, om Forfølgning bør frafaldes. Ligeledes bestemmer samme Ministerium, om en af en Krigsret affagt Straffedom, efter hvis Afgivelse 10 Aar ere forløbne, bør fuldbyrdes.

§ 60.

Naar i Felten, i belejret Fæstning eller paa Flaade eller Eskadre, der i Krigstid er paa Togt, Rømning, grov Ulydighed, Plyndring, ulovlig Omgang med Fjenden eller andre grove, for Krigsforetagenderne farlige Forbrydelse, for hvilke dog ikke Livsstraf, i alt Fald ikke ubetinget, er bestemt, tage saaledes Overhaand, at farlige Følger for Hærens, Fæstningens, Flaadens eller Eskadrens Sikkerhed eller iøvrigt for Krigsforetagender uensynlig maa befrygtes af dem, hvis de ikke hurtig dæmpes, og de i Loven foreskrevne Straffe befindes utilstrækkelige dertil, kan for dem paabydes Livsstraf af den høistkommanderende General og Fæstningskommandanter, samt af Generaler, der føre Befalingen over selvstændig opererende Dele af Hæren saavel som af den høistbefalende over Flaaden eller en Eskadre. Saadan Bestemmelse kan under lignende Omstændigheder ogsaa gives for at afholde Indbyggerne i et fjendtligt Land fra Handlinger, der ere til Fare for Krigsmagten. Befalingen skal, forinden den træder i Kraft, paa påsende Maade kundgjøres. Fordre Omstændighederne, at den vedbliver at gjælde i længere Tid end 1 Maaned, skal den efter saadan Tids Forløb fornys ved gjentagen Kundgjørelse. Om saadan Befaling bør snarest mulig ske Indberetning til vedkommende militære Ministerium.